

Distribucija privlačnosti i neprivlačnosti ljudskog tela

Slobodan Marković

Laboratorija za eksperimentalnu psihologiju, Filozofski fakultet u Beogradu

Prethodne studije pokazale su da je privlačnost ljudskog tela normalno distribuirana: tela čiji su delovi približno prosečnih dimenzija su najatraktivnija; sa smanjenjem ili povećanjem delova tela privlačnost se smanjuje. U ovom istraživanju pokušali smo da odgovorimo na pitanje da je distribucija veličina neprivlačnih delova tela obrnuta u odnosu na normalnu (tzv. U-funkcija). Uzorak od 105 ipitanika (57 ženskih) konstruisao je najprivlačnije i najneprivlačnije muške i ženske figure koristeći program za kompjutersku animaciju DAZ 3D Studio. Ispitanici su obavljali ovaj zadatak podešavajući veličinu šest delova tela: ramena, grudi, kukovi, zadnjica i noge. Rezultati su uglavnom bili u skladu sa našim očekivanjima. Dobijene su normalne distribucije za sve privlačne delove tela. T-testovi su pokazali da su najprivlačniji delovi tela bili "supernormalni", tj. maskuliniji ili femininiji u odnosu na prosečne ("default") veličine. S druge strane, dobijena je U-distribucija neprivlačnih delova ženskog tela. Na osnovu korelacionih analize izdvojili smo dve ekstremne varijante neprivlačnih ženskih tela. Prva varijanta obuhvatala je ekstremno ženstvene figure, tj. tela sa uskim ramenima, velikim grudima, širokim kukovima, velikim zadnjicama i kratkim nogama, dok je druga varijanta obuhvatala ekstremno nisko feminine figure, tj. tela sa širokim ramenima, malim grudima, uskim kukovima i relativno dugim nogama. Distribucija najneprivlačnijih muških delova tela bila je iskrivljena u smeru niže maskulnosti: uska ramena i grudi, širok struk i kukovi i kratke noge. Ovi nalazi ukazuju na to da su distribucije neprivlačnosti polno "dimorfne". Za ženska tela, i ekstremno visoka i niska ženstvenost jednako su neprivlačne, dok se samo ekstremno nisko maskulina (ali ne i visoko maskulina) muška tela doživljavaju kao neprivlačna.